

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การประเมินศักยภาพธุรกิจชุมชน ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์: ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ระดับศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน, ด้านการจัดการ และด้านการผลิต ของการดำเนินงานตามโครงการฯ ของประชาชนกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสาในตำบลมะขุนหวาน ในช่วง 4 ปีแรก ของการดำเนินงานโครงการฯ รวมทั้งระบุปัญหา อุปสรรค ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ระดับศักยภาพของการดำเนินงานโครงการฯ โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าความสัมพันธ์ โดยการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามกับประชาชน ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่ม ผู้ผลิตกระดาษสาบ้านดงป่าซาง รวมจำนวน 242 คน ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ทั้งสิ้น 242 คน คิด เป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยผู้ศึกษา ขอนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประธานกรรมการกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสา และ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบและประสานการปฏิบัติงาน โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของตำบล มะขุนหวาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสาบ้านดงป่าซาง

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการกลุ่ม

ตอนที่ 4 แนวทางการดำเนินโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ตอนที่ 5 ข้อมูลเฉพาะด้าน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

5.1 ด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน(การเงิน)

5.2 ด้านความเข้มแข็งของชุมชนและการพึ่งตนเองได้ (การจัดการ)

5.3 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต)

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประธานกรรมการกลุ่มฯ (เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิง

คุณภาพ)

การศึกษาเรื่องการประเมินศักยภาพธุรกิจชุมชนในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่ง หนึ่ง หนึ่งผลิตภัณฑ์: ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากแบบสอบถามที่ใช้เก็บ

ข้อมูลจากประชาชนในกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสา ในตำบลมะขุนหวานแล้ว ยังทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบและประสานการปฏิบัติงาน โครงการ และประธานกรรมการกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสา ในตำบล มะขุนหวาน ซึ่งสามารถแยกสรุปได้ ดังนี้

4.1.1 การสัมภาษณ์ประธานกรรมการกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสาในตำบลมะขุนหวาน

จำนวน 1 ราย ได้แก่ ประธานกลุ่มแม่บ้านและเยาวชนหัตถกรรมบ้านดงป่าซาง (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 29 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549)

ซึ่งพบว่า การก่อตั้งกลุ่มผู้ผลิตกระดาษสาบ้านดงป่าซางนั้น เกิดจากปัญหาเรื่อง รายได้ไม่พอเพียงต่อการครองชีพ และค่าใช้จ่ายของคนในชุมชน จึงได้มีการก่อตั้งกลุ่มกันขึ้นมา เมื่อประมาณปี 2538 โดยมีนายสิงห์คำ ต๊ะมา เป็นผู้ริเริ่มขึ้น เนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกระดาษสาจากบ้านต้นเป่า อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ย้ายมาทำการผลิตที่บ้านดงป่าซาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากในพื้นที่บริเวณอำเภอสันป่าตองมีการผลิตกระดาษสาส่งไปที่อำเภอสันกำแพงอยู่แล้ว จึงได้เริ่มผลิตกระดาษสา ในระยะแรกๆ ได้ร่วมกันทำกับพี่สาวก่อน ต่อมาได้มีชาวบ้านที่มีความสนใจเข้ามาทำด้วย จึงเกิดการรวมกลุ่มกันผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์กระดาษสาขึ้นมา โดยเริ่มจากการทำอัลบั้มรูปก่อน ต่อมาได้มีการพัฒนาไปเรื่อยๆ ทั้งการออกแบบ ซึ่งคุณสิงห์คำฯ มีพรสวรรค์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ตามที่ลูกค้าต้องการ และได้คิดค้นพัฒนาการผลิตในส่วนต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งส่วนมากแล้วทางกลุ่มจะมุ่งเน้นการประยุกต์ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติในการผลิตเป็นหลัก

ปี 2539 – 2541 เป็นช่วงที่กลุ่มฯ เริ่มมีการขยายตัวมากขึ้นจากเมื่อก่อนมีสมาชิกเริ่มแรกเพียง 10 คน แต่ต่อมาได้มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากการดำเนินงานของกลุ่มฯ เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน กลุ่มแม่บ้านเยาวชนหัตถกรรมบ้านดงป่าซาง จึงเกิดขึ้นมาจากการที่กลุ่มแม่บ้านและเยาวชนที่มีอาชีพเสริมในการผลิตกระดาษสา และผลิตภัณฑ์แปรรูปกระดาษสาของบ้านดงป่าซางได้มารวมตัวกันขึ้นเพื่อหวังพึ่งตนเอง โดยกลุ่มฯ มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า เนื่องจากกลุ่มฯ ได้ผลิตสินค้าขึ้นตามคำสั่งซื้อของลูกค้า ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องทราบความต้องการของลูกค้า ก่อน เพื่อให้ทราบว่าแนวโน้มของตลาดขณะนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ทั้งนี้เนื่องจากมีคู่แข่งทางการค้าเพิ่มมากขึ้นทำให้กลุ่มฯ เองต้องพยายามพัฒนาตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของตลาด และพยายามหาวิธีการในการผลิตเพื่อที่จะสามารถลดต้นทุนของกลุ่มฯ ให้มากที่สุด ซึ่งนายสิงห์คำฯ เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และค้นคว้าหาวิธีการต่างๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้หรือปรับปรุงในกระบวนการผลิต เช่น กรรมวิธีในการผลิตกระดาษสาจะเน้นในเรื่องของสิ่งแวดล้อมมาก

โดยเฉพาะการจัดการระบบน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตนายสิ่งห้าฯ ได้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ร่องน้ำซึ่งเป็นของส่วนรวมในหมู่บ้านเพื่อไม่ให้ชาวบ้าน ได้รับความเดือดร้อน และเป็นการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีการนำน้ำจากกระบวนการไม่สาและการทำกระดาษสา กลับมาใช้ใหม่อีกครั้งหนึ่งโดยเติมน้ำสะอาดลงไปแล้วใส่วัตถุคิบต่างๆ โมไม่ไปตามปกติ นอกจากนี้ยังมีการหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีในการผลิต ได้แก่ การใช้สารไฮโดรเจนในการฟอกสาให้ขาวแทนการใช้คลอรีน เนื่องจากสารไฮโดรเจนมีการระเหยไปในอากาศเมื่อใช้ทำให้ไม่ก่อให้เกิดสารพิษตกค้างและปลอดภัยกว่าการใช้คลอรีน เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีของกลุ่มฯ ก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ

ปี 2542 กำลั้งการผลิตของกลุ่มฯ เพิ่มมากขึ้น กอรกับสมาชิกกลุ่มฯ ได้เพิ่มจำนวนขึ้นด้วย และลูกค้าได้สั่งสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้องใช้เงินทุนเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อการผลิตและเพื่อให้สมาชิกทุกคนได้มีงานทำกันอย่างทั่วถึง ดังนั้นนายสิ่งห้าจึงมีความคิดที่จะจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์แบบสัจจะสะสมขึ้นมา โดยมีแนวคิดว่าการออมทรัพย์จะเป็นวิธีการหนึ่ง ในการแก้ไขปัญหาที่เดือดร้อนให้กับตนเอง เพื่อให้สามารถผ่านพ้นวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนั้นได้ โดยได้รับความช่วยเหลือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการกลุ่มฯ จากเจ้าหน้าที่โครงการพัฒนาชนบทสมบูรณ์แบบ เข้ามาเป็นพี่เลี้ยงและเป็นพี่ปรึกษาในระยะแรก ซึ่งมีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก จำนวน 53 คน สมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกันในสถานทีเดียวกัน และได้ขยายรับสมาชิกสำหรับผู้สนใจภายในหมู่บ้าน ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 180 คน ในการระดมทุนส่วนหนึ่งนั้นได้นำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตกระดาษสาและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกระดาษสา ส่งผลทำให้การเงินของกลุ่มผลิตภัณฑ์กระดาษสาและผลิตภัณฑ์แปรรูปกระดาษสา มีสภาพคล่องทางการเงินที่ดีขึ้น จากการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ได้ขยายการให้กู้ยืมเงินแก่สมาชิกเพิ่มมากขึ้น และนำดอกผลที่ได้จากการให้กู้ยืมเงินมาเป็นเงินกองกลางสำหรับใช้ในการดำเนินงาน และเพื่อจัดสรรเป็นเงินทุนหมุนเวียนไว้ให้สมาชิกได้กู้ยืม และใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มฯ ต่อไป

ปี 2543 – 2544 กลุ่มฯ ได้ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์กระดาษสาและผลิตภัณฑ์แปรรูปกระดาษสาอย่างต่อเนื่อง จนทำให้กลุ่มฯ ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และได้รับรางวัลหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่กลุ่มฯ และหมู่บ้าน ตำบล จนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น จึงได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ไทยตำบลคอตคอม เป็นการ

โฆษณาประชาสัมพันธ์ และเป็นการหาตลาดให้ทางกลุ่มอีกทางหนึ่ง เพราะลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาจากต่างประเทศก็มาจากการดูเว็บไซต์ไทยตำบลคอทคอม ซึ่งที่ผ่านมามีการดำเนินงานของกลุ่ม ก็มีทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานต่างๆ เป็นระยะๆ โดยก็ได้พยายามที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด ซึ่งในกลุ่มนั้นมีความสามัคคีสามัคคีกันในกลุ่ม จึงทำให้กลุ่มมีความเข้มแข็งเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของหมู่บ้านและหน่วยงานต่างๆ ก็ได้เริ่มเข้ามาดูแลให้การสนับสนุนกลุ่ม ทางกำนันตำบลมะขูนหวานก็ได้เข้ามาเป็นที่ปรึกษาแก่กลุ่มฯ หน่วยงานต่างๆ ก็เข้ามาสนับสนุนมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ทางด้านการเงินก็ยังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือเนื่องจาก เงินสนับสนุนต่างๆ ก่อนจะผ่านเข้ามาถึงหมู่บ้านต้องผ่านทางองค์การบริหารส่วนตำบลมะขูนหวาน และทางท่านกำนันก่อน ซึ่งกว่าเงินดังกล่าวจะมาถึงกลุ่มฯ ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะนำมาเป็นเงินทุนของกลุ่มฯ ถึงแม้ว่ากลุ่มฯ จะสามารถกู้เงินจากกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตได้แต่ก็ยังไม่เพียงพอ จึงทำให้ต้องกู้ยืมเงินนอกระบบมาอีกส่วนหนึ่ง จึงจะสามารถขยายกิจการของกลุ่มฯ ให้มีการจัดการที่คล่องตัวดีขึ้นได้ นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มฯ แล้วยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการระบบบัญชีของกลุ่มฯ ด้วย เนื่องจากยังไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ ถึงแม้ว่ากลุ่มฯ จะทำการแยกบัญชีของแต่ละกิจกรรมออกจากกันเพื่อความสะดวกในการตรวจสอบแล้วก็ตาม แต่ก็ยังประสบปัญหาอยู่เนื่องจากกลุ่มฯ ไม่มีการแยกรายได้ออกจากเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มฯ ในแต่ละส่วนทำให้การใช้จ่ายเงินของกลุ่มฯ ไม่สามารถทราบรายละเอียดที่ชัดเจนได้ว่ากลุ่มฯ มีรายได้สุทธิต่อปี และมีผลกำไรสุทธิต่อปีเป็นจำนวนเงินเท่าใด และไม่สามารถประมาณการได้ว่าต่อปีกลุ่มฯ จะต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานของแต่ละกลุ่มฯ เป็นสัดส่วนเท่าใด จากปัญหาดังกล่าวทำให้นายสิงห์คำได้มีการปรับเปลี่ยนระบบบัญชีใหม่ ซึ่งขณะนี้การจัดทำระบบบัญชีใหม่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และกลุ่มเองก็มีบุคลากรที่จำกัดซึ่งแต่ละคนมีภาระหน้าที่รับผิดชอบในงานหลายด้าน ดังนั้นต้องใช้เวลาในการปรับตัวอีกสักระยะหนึ่ง

ตั้งแต่ปี 2545 – 2549 ในปัจจุบันกลุ่มฯ ได้มีการแยกบัญชีกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มฯ อย่างชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยบัญชีหลักจำนวน 4 บัญชีด้วยกัน โดยแยกตามกิจกรรมที่กลุ่มฯ มีประกอบด้วย

1. บัญชีกลุ่มผลิตภัณฑ์แปรรูปกระดาด
2. บัญชีกลุ่มผลิตภัณฑ์กระดาด
3. บัญชีกลุ่มออมทรัพย์และกองทุนกู้ยืมเงิน
4. บัญชีกลุ่มกิจกรรมรวมซื้อ

การทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมของกลุ่มฯ จากการสำรวจได้สนใจทำการศึกษาในกลุ่มของผลิตภัณฑ์แปรรูปกระดาษสา และผลิตภัณฑ์กระดาษสา ซึ่งเป็นงานหัตถกรรมของกลุ่มฯ ถือเป็นกิจกรรมเด่น เนื่องจากได้รับรางวัลหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ตามโครงการหมู่บ้านหัตถกรรมเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 1,600,000 บาท และได้รับการคัดเลือกเข้าโครงการนำร่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สำหรับสินค้ากลุ่มอาชีพ ซึ่งดำเนินการร่วมกันระหว่างโครงการเว็บไซต์ไทยตำบลคอกคอม กับบริษัทอินเทอร์เน็ตประเทศไทยจำกัด (มหาชน) ซึ่งได้ทำการคัดเลือกกลุ่มอาชีพจากทั่วประเทศจำนวน 10 กลุ่ม เพื่อเข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งทางกลุ่มก็ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ 1 ใน 10 กลุ่มนำร่องด้วย จากการที่กลุ่มฯ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ และเป็นกิจกรรมหลักที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มฯ และสมาชิกยึดถือเป็นการสร้างอาชีพเสริม ให้แก่ชาวบ้านในพื้นที่ได้มีงานทำ และเป็นการได้ช่วยเหลือชาวบ้านในพื้นที่ให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น และมีความเป็นอยู่ที่ดีสามารถบรรเทาความเดือดร้อนให้เบาบางลงได้ ในอนาคตประชาชนกลุ่มฯ คาดหวังว่าอยากทำการขยายตลาดส่งออกให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เนื่องจากตลาดในประเทศมีการแข่งขันกันรุนแรงมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันตัดราคากันระหว่างผู้ผลิตกันเอง ซึ่งเป็นการซ้ำเติมให้ธุรกิจกระดาษสาแปรรูปใกล้ถึงจุดอิมิตัวในอีกไม่นาน หากยังไม่มีการปรับเปลี่ยนการแข่งขันระหว่างผู้ผลิต โดยนายสิงห์คำฯ ได้มองการณ์ไกล จึงได้หันไปพึ่งตลาดต่างประเทศแทน และคาดว่าจะยกระดับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มฯ เข้าสู่มาตรฐานตลาดการส่งออกได้ในอนาคต ซึ่งในขณะนี้มีลูกค้าต่างประเทศส่วนหนึ่งทั้งจากทวีปเอเชีย และทวีปยุโรป ได้สั่งซื้อสินค้าของกลุ่มฯ เป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลูกค้าได้มีส่วนช่วยแนะนำกลุ่มฯ เกี่ยวกับเรื่องการบรรจุภัณฑ์ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ จึงนับว่าเป็น โอกาสอันดีที่กลุ่มฯ ได้รับฟังคำแนะนำจากลูกค้า เพื่อเป็นแนวทางในการขยายตลาดต่างประเทศต่อไปในอนาคต

4.1.2 สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบ และประธานการปฏิบัติงานโครงการฯ

ในคำสัมภาษณ์จำนวน 1 ราย ได้แก่ พัฒนาการซึ่งเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบพื้นที่เป็นผู้ให้ข้อมูล (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 27 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2549) สรุปประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

4.1.2.1 แนวทางการดำเนินโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของตำบลมะขูนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

การรับมอบนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีหนังสือสั่งการและเอกสารคู่มือการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2547 ตามงบประมาณของโครงการฯ และมีการใช้งบประมาณตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,641,000 บาท

ส่วนกำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และลักษณะการทำงาน จะมีการแต่งตั้ง
คณะทำงานระดับตำบล / ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานฯ โดยมีการวางแผนเพื่อดำเนินงาน
ตามโครงการ และมีการจัดเวทีประชาคมคณะทำงาน ตลอดจนสรุปปัญหาความต้องการแล้ว
ดำเนินการตามแผนฯ ที่วางไว้

4.1.2.2 ผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของโครงการ มีกิจกรรมที่เกิดขึ้นใน
ระหว่างปี 2545 – 2548 ในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

2.2.1 ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีการแจกเอกสารแผ่นพับ มีการ
แถลงข่าว ออกรายการ “ด้วยลำแข้ง” ออกโทรทัศน์งานต่าง ๆ เป็นวิทยากรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ใน
ระดับอำเภอ จังหวัด และระดับประเทศ มีการจัดทำข้อมูลลงบนเว็บไซต์ Thai tombon.com เป็นต้น

2.2.2 ด้านแหล่งทุน มีการให้ทุน อบต.จากการเก็บออมของสมาชิกกลุ่ม
, ดาวรุ่งมุ่งส่งออก, หมู่บ้าน OTOP ต้นแบบ ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณของศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
ปรับปรุงบริเวณสถานที่ 1,500,000 บาท

2.2.3 ด้านการส่งเสริมการตลาด ได้แก่ การออกโรงงานต่าง ๆ และ
จำหน่ายสินค้าที่เมืองทองธานี, OTOP CITY, เว็บไซต์ Thai tombon.com โดยมีกรรมการฝ่าย
การตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

2.2.4 ด้านการฝึกอบรม มีการเข้าฝึกอบรมคณะกรรมการกลุ่มด้าน
ทักษะการผลิตและการบริหารจัดการ, นำเข้าพัฒนาระบบ มชช. , SMART OTOP และร่วมฝึกอบรม
ตามโครงการต่างๆ ตามที่เจ้าหน้าที่ประสาน

2.2.5 ด้านการคัดสรรหนึ่งผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล ได้นำเข้าคัดสรรได้รับ
รางวัล OPC ปี 2547 ระดับ 3 ดาวในระดับประเทศ และ OPC ปี 2546 ระดับ 5 ดาวในระดับ
ภาคเหนือ

2.2.6 ด้านการจัดนิทรรศการ OTOP และงานแสดงจำหน่ายสินค้า
OTOP ได้แก่ OTOP CITY โดยนำสินค้าไปร่วมแสดงและจำหน่ายทั้งในระดับอำเภอจนถึง
ระดับประเทศ และร่วมจัดนิทรรศการกับเครือข่าย นคผ. ในโอกาสต่าง ๆ

2.2.7 อื่น ๆ ได้แก่ กลุ่มผู้ส่งออกต่างประเทศ, ได้รับการคัดเลือกเป็นดาว
รุ่งมุ่งส่งออก และเป็นสถานที่ศึกษาดูงานของกลุ่มอาชีพต่างๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไป

ดังนั้น จากการสัมภาษณ์พัฒนาการตำบลมะขุนหวาน ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่ง
รับผิดชอบ และประสานการปฏิบัติงานโครงการฯ ในพื้นที่ตำบลมะขุนหวาน

สรุปว่า สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับมอบนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ไปปฏิบัติเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2544 แต่ในทางพฤตินัยนั้น การดำเนินงานตามแผนงานของโครงการฯ ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน และไปถึงผู้ประกอบการและผู้ผลิตกระดาศในตำบลมะขุนหวานจริง เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2546 สอดคล้องกับการได้รับอนุมัติงบประมาณ รวม 62,500 บาท ใน 6 กิจกรรมดังกล่าว โดยการดำเนินงานในช่วงปี 2545 ถึงกลางปี 2546 จะเน้นการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ฯ เกี่ยวข้องกับโครงการฯ การประชาสัมพันธ์โครงการฯ และการจัดกิจกรรมคัดสรรผลิตภัณฑ์ตำบล อำเภอ จังหวัด ที่ดำเนินการอย่างเร่งรีบ ด้วยกำลังของเจ้าหน้าที่ที่มีอย่างจำกัด และมีงานประจำทำอยู่แล้วเป็นหลัก ผลการดำเนินกิจกรรมที่มีผู้ประกอบการการกระดาศ จากตำบลมะขุนหวาน นำผลิตภัณฑ์เข้าร่วมการคัดสรรน้อยราย แสดงให้เห็นว่า ประชาชนยังไม่รู้จัก หรือเข้าใจในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์มากพอ ซึ่งให้เห็นถึงผลการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ในช่วงแรกๆ ว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร แต่ในระยะต่อมาได้มีการจัดทำแผ่นพับ แลกของขวัญ ออกรายการ “ด้วยลำแข็ง” ออกโชว์ตามงานต่างๆ มีการจัดทำข้อมูลทางเว็บไซต์ทาง Thai tombon.com จึงทำให้กลุ่มมีตลาดทั้งใน และต่างประเทศ ตลอดจนมีการออกงานแสดง และจำหน่ายสินค้า OTOP ที่เมืองทองธานี จึงให้ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในแนวคิดตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์มากยิ่งขึ้น และในปัจจุบันได้มีการส่งผลิตภัณฑ์เข้าคัดสรรเพื่อเป็นการรับรองคุณภาพมาตรฐานจากกลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการสินค้า OTOP มากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

ปัญหาสำคัญในด้านแหล่งทุน ในช่วงแรกๆ กลุ่มอาจจะไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร แต่ในระยะต่อมาทางราชการก็เข้าไปส่งเสริมสนับสนุนมากยิ่งขึ้น เช่น จาก องค์การบริหารส่วนตำบลมะขุนหวาน, จากงบประมาณ OTOP ดันแบบ, งบยุทธศาสตร์จังหวัดในการปรับปรุงบริเวณอาคารสถานที่ จำนวน 1,500,000 บาท เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่พัฒนาการก็ได้เข้าไปส่งเสริมสนับสนุน ในการรวมกลุ่มการบริหารจัดการกลุ่มที่ดีมีประสิทธิภาพ มีการระดมทุนของสมาชิกกลุ่ม มีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มเกิดความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างเป็นเอกภาพ และมีการประสานงานกับหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การส่งเสริมและสนับสนุนในระดับที่ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในด้านการฝึกอบรม SMART OTOP เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตสินค้า OTOP ได้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้คุณภาพมาตรฐาน และสามารถออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ดีได้ด้วยตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมคณะกรรมการกลุ่มเกี่ยวกับทักษะ การผลิต และการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาเข้าสู่ระบบ มชช. ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่ากลุ่มได้มีการพัฒนา

ตนเองเป็นตามลำดับและมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น จึงทำให้สินค้าของกลุ่มที่ส่งเข้ารับการคัดสรรตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ในปี 2546 ได้รับรางวัลระดับ 5 ดาว ระดับภาคเหนือ และปี 2547 ได้รับรางวัลระดับ 3 ดาว ในระดับประเทศ จึงทำให้สรุปได้ว่าการดำเนินงานของกลุ่มตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ บรรลุสัมฤทธิ์ผลในระดับมาก

2.3 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการ และแนวทางแก้ไขในปีต่อไป

1. การติดต่อธุรกิจกับต่างประเทศ (ภาษี)
2. การผลิตขาดทุน จัดซื้อวัตถุดิบ และมีแนวโน้มราคาสูงมากขึ้น
3. กระบวนการผลิตยังต้องปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไป (ลักษณะส่วนบุคคลและเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ)

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มอาชีพแม่บ้านเยาวชนหัตถกรรมกระดาษสาแดงป่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของข้อมูลทั่วไป ดังนี้.-

(n = 242)

ข้อมูลทั่วไป(ลักษณะส่วนบุคคล)	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	45	18.6
หญิง	197	81.4
2. อายุ		
20 - 30 ปี	49	20.2
31 - 40 ปี	64	26.4
41 - 50 ปี	99	40.9
51 ปี ขึ้นไป	30	12.4
รวม	242	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	223	92.1
มัธยมศึกษา/ปวช.	19	7.9
รวม	242	100.00
4. ระยะเวลาการทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสา		
น้อยกว่า 2 ปี	4	1.7
2 - 6 ปี	60	24.8
มากกว่า 6 ปี ขึ้นไป	178	73.6
รวม	242	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 242)

ข้อมูลทั่วไป(ลักษณะส่วนบุคคล)	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพดั้งเดิม		
เกษตรกร (ชาวไร่, ชาวนา, ชาวสวน)	131	54.1
รับจ้าง (โรงงาน, บริษัท)	105	43.4
อื่น ๆ ได้แก่ ช่างไฟฟ้า ช่างแกะสลัก รับราชการ ค้าขาย เจ้าของโรงงาน อสังหาริมทรัพย์ ทำกระดาษสา	6	2.5
รวม	242	100.00
6. เหตุผลที่มาประกอบอาชีพกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสา		
เป็นอาชีพดั้งเดิมของครอบครัว	15	6.2
รายได้จากอาชีพเดิมไม่เพียงพอ	237	97.9
ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ	182	75.2
กระดาษสากำลังได้รับความนิยมและมีอนาคต	153	63.2
ต้องการเริ่มธุรกิจส่วนตัว	67	27.7
รวม	242	100.00
7. อาชีพปัจจุบัน : อาชีพหลัก		
เกษตรกร (ชาวไร่, ชาวนา, ชาวสวน)	129	53.3
รับจ้าง (โรงงาน, บริษัท)	90	37.2
อื่น ๆ	13	5.4
รวม	242	100.00
8. อาชีพปัจจุบัน : อาชีพเสริม		
เกษตรกร (ชาวไร่, ชาวนา, ชาวสวน)	3	1.2
ค้าขาย	1	.4
รับจ้าง (โรงงาน, บริษัท)	20	8.3
อื่น ๆ (ทำอาชีพกระดาษสาเป็นหลัก)	164	67.8
รวม	242	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 242)

ข้อมูลทั่วไป(ลักษณะส่วนบุคคล)	จำนวน	ร้อยละ
9. ระดับของการผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ		
ผู้ประกอบการ ที่มีลูกจ้างหรือพนักงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	6	2.5
ผู้ผลิตรายย่อย หรือรับจ้างผลิต โดยได้รับค่าตอบแทนตามชิ้นงาน	153	63.2
ลูกจ้างรายวัน หรือรับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนประจำ	83	34.3
รวม	242	100.00
10. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	21	8.7
3,001 - 5,000 บาท	101	41.7
5,001 - 10,000 บาท	119	49.2
10,001 บาท ขึ้นไป	1	.4
รวม	242	100.00
11. การเข้าร่วมในกลุ่มกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ		
1 ปี ขึ้นไป	242	100.0
12. เหตุผลในการเข้าร่วมกลุ่มกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ต้องการเงินทุนหมุนเวียน	219	90.5
ต้องการลดต้นทุนวัตถุดิบ	54	22.3
ต้องการเพิ่มช่องทางการตลาด	145	59.9
ต้องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากรัฐ	18	7.4
ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างสมาชิกด้วยกัน	103	42.6
รวม	242	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 242)

ข้อมูลทั่วไป(ลักษณะส่วนบุคคล)	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพในกลุ่มกระดาศาและผลิตภัณฑ์กระดาศา		
กรรมการ	8	3.3
สมาชิกทั่วไป	234	96.7
รวม	242	100.00

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 81.4 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 18.6 เป็นเพศชาย ร้อยละ 40.9 มีอายุ 41-50 ปี รองลงมาร้อยละ 26.4 อายุ 31-40 ปี และร้อยละ 20.2 มีอายุ 20-30 ปี

ร้อยละ 92.1 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา และร้อยละ 7.9 มัธยมศึกษา/ปวช. ร้อยละ 1.7 มีระยะเวลาการทำกระดาศาและผลิตภัณฑ์กระดาศา น้อยกว่า 2 ปี ร้อยละ 24.8 มีระยะเวลาการทำกระดาศาและผลิตภัณฑ์กระดาศา 2-6 ปี และร้อยละ 73.6 มีระยะเวลาการทำกระดาศาและผลิตภัณฑ์กระดาศา มากกว่า 6 ปี ร้อยละ 54.1

มีอาชีพดั้งเดิมคือ เกษตร (ชาวนา, ชาวไร่, ชาวนวน) ก่อนมาทำกระดาศาและผลิตภัณฑ์กระดาศา ร้อยละ 43.4 มีอาชีพรับจ้าง (โรงงาน, บริษัท) และร้อยละ 2.5 มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ รับราชการ และแม่บ้าน

ร้อยละ 97.9 เหตุผลที่มาประกอบอาชีพกระดาศาและผลิตภัณฑ์กระดาศา เนื่องจาก รายได้จากอาชีพเดิมไม่เพียงพอ ร้อยละ 75.2 ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ และร้อยละ 63.2 กระดาศากำล้างได้รับความนิยมนและมีอนาคต

ร้อยละ 53.3 มีอาชีพปัจจุบันที่เป็นอาชีพหลัก คือเกษตร (ชาวนา, ชาวไร่, ชาวนวน) รองลงมาร้อยละ 37.2 อาชีพรับจ้าง (โรงงาน, บริษัท) และร้อยละ 5.4 อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ รับราชการ และแม่บ้าน

ร้อยละ 67.8 มีอาชีพเสริม คือ อื่น ๆ ได้แก่ ประธานกลุ่ม แม่บ้าน และสมาชิก อบต. ร้อยละ 8.3 อาชีพรับจ้าง (โรงงาน, บริษัท) และร้อยละ .4 อาชีพค้าขาย

ร้อยละ 63.2 ผู้ผลิตรายย่อยหรือรับจ้างผลิตโดยได้รับค่าตอบแทนตามชิ้นงาน และร้อยละ 34.3 ลูกจ้างรายวัน หรือรับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนประจำ

ร้อยละ 49.2 มีรายได้ต่อเดือนจากการทำกระดาศา 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 41.7 มีรายได้ต่อเดือน 3,001-5,000 บาทและร้อยละ 8.7 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท

ร้อยละ 100 ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มกระต่ายสาและผลิตภัณฑ์กระต่ายสา 1 ปี ขึ้นไป

ร้อยละ 90.5 เหตุผลในการเข้าร่วมกลุ่มคือต้องการเงินทุนหมุนเวียน รองลงมาร้อยละ 59.9 ต้องการเพิ่มช่องทางการตลาด และร้อยละ 42.6 ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างสมาชิกด้วยกัน ร้อยละ 96.7 สถานภาพในกลุ่มคือ เป็นสมาชิกทั่วไป และร้อยละ 3.3 มีสถานภาพในกลุ่มคือ เป็นกรรมการ

4.3 ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการกลุ่ม

ตารางที่ 4.2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นจริง แสดงถึงการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของชุมชนตามโครงการฯ

(n = 242)

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานอย่างชัดเจน	85.1 (206)	14.9 (36)	-	2.85	.35	มาก
2. การกำหนดแผนการทำงานและมีการปฏิบัติตามแผนฯ	84.3 (204)	15.7 (38)	-	2.84	.36	มาก
3. ผู้นำกลุ่มมีความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่มสูง	82.2 (199)	17.8 (43)	43.1 (143)	2.82	.38	มาก
4. การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานของกลุ่ม	65.3 (158)	33.9 (82)	.8 (2)	2.64	.49	มาก
5. มีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานในส่วนของท่าน	64.0 (155)	34.7 (84)	1.2 (3)	2.63	.50	มาก
6. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานในกลุ่ม	58.3 (141)	40.9 (99)	.8 (6)	2.57	.51	มาก
7. การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมกลุ่ม	62.4 (151)	37.2 (90)	.4 (1)	2.62	.49	มาก
8. ความคิดเห็นของท่านได้รับการยอมรับให้นำไปปฏิบัติ	64.0 (155)	35.5 (86)	.4 (1)	2.64	.49	มาก
9. การได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ จากกลุ่มอย่างครบถ้วนสม่ำเสมอ	74.0 (179)	26.0 (63)	46.4 (154)	2.74	.44	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 242)

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
10. กลุ่มมีความสามารถในการดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายได้ตามลำพัง โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากภายนอกกลุ่ม/ภาครัฐ	76.0 (184)	23.1 (56)	.8 (2)	2.75	.45	มาก
รวม				2.71	.44	มาก

จากตารางที่ 4.2 ระดับความเป็นจริงต่อปัจจัยด้านการบริหารจัดการกลุ่มฯ ผู้ผลิตกระดาษสาของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.71$ S.D. = .44) เมื่อพิจารณาสภาพความเป็นจริงเป็นรายประเด็น การกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.85$ S.D. = .35) รองลงมาการกำหนดแผนการทำงานและมีการปฏิบัติตามแผนฯ ($\bar{X} = 2.84$ S.D. = .36) ผู้นำกลุ่มมีความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่มสูง ($\bar{X} = 2.82$ S.D. = .38) กลุ่มมีความสามารถในการดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายได้ตามลำพัง โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากภายนอกกลุ่ม/ภาครัฐ ($\bar{X} = 2.75$ S.D. = .45) และการได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ จากกลุ่มอย่างครบถ้วนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.74$ S.D. = .44) ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.57$ S.D. = .51) รองลงมาการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมกลุ่ม ($\bar{X} = 2.62$ S.D. = .49) การมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานในส่วนของท่าน ($\bar{X} = 2.63$ S.D. = .50) และการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานของกลุ่ม ความคิดเห็นของท่านได้รับการยอมรับให้นำไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 2.64$ S.D. = .49) และ ($\bar{X} = 2.64$ S.D. = .49)

4.4 ตอนที่ 4 แนวทางการดำเนินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละ ของสมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการดำเนิน โครงการหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์

(n = 242)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. รู้จักโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือไม่		
- รู้จัก	242	100.0
2. รู้จักโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้อย่างไร (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
- จากการประชาสัมพันธ์ โดยตรงจากหน่วยงานภาครัฐ	116	47.9
- สื่อต่าง ๆ	117	48.3
- จากผู้นำ และสมาชิกของกลุ่ม	236	97.5
- อื่น ๆ ระบุ	18	7.4
3. กิจกรรมตามแผนปฏิบัติงานของโครงการ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
- การสัมมนาความพร้อมของกลุ่ม/องค์กรชุมชนในการดำเนินงานโครงการฯ	221	91.3
- การอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพประชาชนตำบล ในการสนับสนุนการ ดำเนินงานโครงการฯ	211	87.2
- การสัมมนาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายกลุ่มอาชีพฯ ในระดับอำเภอ	223	92.1
- นำสินค้าเข้าร่วมคัดสรรหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย	203	83.9
- นำสินค้าไปแสดงและจำหน่ายในนิทรรศการหรืองานแสดงสินค้าใน โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	202	83.5
- กู้เงินจากสถาบันการเงิน หรือโครงการสินเชื่อที่เกี่ยวข้อง	10	4.1

จากตารางที่ 4.3 ในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการฯ รู้จักโครงการหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 100.0

ร้อยละ 97.5 รู้จักโครงการฯ จากผู้นำและสมาชิกของกลุ่ม ร้อยละ 48.3 รู้จักโครงการฯ
จากสื่อต่าง ๆ และร้อยละ 47.9 รู้จักโครงการฯ จากการประชาสัมพันธ์โดยตรงจากหน่วยงาน
ภาครัฐ ส่วนในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมตามแผนปฏิบัติงานของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่ง
ผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 92.1 เข้าร่วมการสัมมนาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายกลุ่มอาชีพฯ ในระดับ

อำเภอ ร้อยละ 91.3 เข้าร่วมการสัมมนาความพร้อมของกลุ่ม/องค์กรชุมชนในการดำเนินงานโครงการฯ ร้อยละ 87.2 เข้าร่วมการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพประชาคมตำบล ในการสนับสนุนการดำเนินงานโครงการฯ และร้อยละ 83.9 นำสินค้าเข้าร่วมคัดสรรหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย

4.5 ตอนที่ 5 ข้อมูลเฉพาะด้าน

5.1 ด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน(การเงิน)

5.2 ด้านความเข้มแข็งของชุมชนและการพึ่งตนเองได้ (การจัดการ)

5.3 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต)

5.1 ด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน (การเงิน)

ตารางที่ 4.4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นจริงของผล ดำเนินโครงการ

(n = 242)

ด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน (การเงิน)	ระดับความเป็นจริง					
	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ
1. เงินเดือน/ค่าจ้างรายวันเพิ่มขึ้น	226	93.4	16	6.6	-	-
2. รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากการทำกระชายสามและผลิตภัณฑ์กระชายสามเพิ่มขึ้น	223	92.1	19	7.9	-	-
3. รายได้จากการจำหน่ายกระชายสามและผลิตภัณฑ์กระชายสามเพิ่มขึ้น	221	91.3	21	8.7	-	-
รวม		92.26		7.73	-	-

จากตารางที่ 4.4 ผลการดำเนินโครงการฯ ด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน (การเงิน) ของสมาชิกกลุ่มฯ ที่เป็นผู้ประกอบการหรือผู้ผลิต ซึ่งอยู่ในระดับมาก จำนวน 226 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.4 โดยได้รับเงินเดือน/ค่าจ้างรายวันเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ

รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากการทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาเพิ่มขึ้น จำนวน 223 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.1 และมีรายได้จากการจำหน่ายกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาเพิ่มขึ้น จำนวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.3 ซึ่งคิดเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 92.26

5.2 ด้านความเข้มแข็งของชุมชนและการพึ่งตนเองได้ (การจัดการ)

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นจริงของผลการดำเนินโครงการ

(n = 242)

ด้านความเข้มแข็งของชุมชนและการพึ่งตนเองได้ (การจัดการ)	ระดับความเป็นจริง			— X	S.D.	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญและเกิดความรักหวนแหนในภูมิปัญญาท้องถิ่น	90.1 (218)	9.9 (24)	-	2.90	.30	มาก
2. กระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาความรู้ในการผลิตกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาของชุมชน	84.7 (205)	15.3 (37)	-	2.85	.36	มาก
3. ทำให้เกิดการรับรู้และแลกเปลี่ยนข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อการผลิตการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด	82.6 (200)	17.4 (42)	-	2.83	.38	มาก
4. กระตุ้นให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อดูแลผลประโยชน์ของผู้ผลิตผู้ประกอบการและชุมชน	73.6 (178)	26.4 (64)	-	2.74	.44	มาก
5. ทำให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีและความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มฯ	72.7 (176)	27.3 (66)	-	2.73	.44	มาก
6. ทำให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในลักษณะเครือข่ายชุมชน	74.8 (181)	25.2 (61)	-	2.75	.43	มาก
7. ทำให้กลุ่มมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน	79.3 (192)	20.7 (50)	-	2.79	.40	มาก
8. กระตุ้นให้กลุ่มตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า	82.6 (200)	17.4 (42)	-	2.83	.38	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n = 242)

ด้านความเข้มแข็งของชุมชนและ การพึ่งตนเองได้ (การจัดการ)	ระดับความเป็นจริง			\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
9. กระตุ้นให้กลุ่มร่วมกันกำหนดมาตรการ ป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมของ ชุมชน	82.2 (199)	17.4 (42)	.4 (1)	2.82	.39	มาก
รวม				2.80	.39	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผลการดำเนินโครงการด้านความเข้มแข็งของชุมชน และการพึ่งตนเองได้ (การจัดการ) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.80$ S.D. = .39) เมื่อพิจารณาผลการดำเนินโครงการเป็นรายประเด็น การทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญและเกิดความรักหวงแหนในภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 2.90$ S.D. = .30) รองลงมาการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาความรู้ในการผลิตกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาของชุมชน ($\bar{X} = 2.85$ S.D. = .36) ทำให้เกิดการรับรู้และแลกเปลี่ยนข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการผลิตการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาด และกระตุ้นให้กลุ่มตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า ($\bar{X} = 2.83$ S.D. = .38 และ $\bar{X} = 2.83$ S.D. = .38) และกระตุ้นให้กลุ่มร่วมกันกำหนดมาตรการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมของชุมชน ($\bar{X} = 2.82$ S.D. = .39)

5.3 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต)

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละ ของสมาชิกกลุ่มด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต)

(n = 242)

ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต)	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้ที่ท่านใช้ทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาในปัจจุบันมาจาก		
- ความรู้ดั้งเดิมของครอบครัว/ชุมชน	33	13.6
- นายจ้างหรือผู้ประกอบการที่สังกัดอยู่	49	20.2
- การฝึกฝนและแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม	74	30.6
- พัฒนาคด้วยตนเอง	39	16.1

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต)	จำนวน	ร้อยละ
- หน่วยงานภาครัฐ	31	12.8
- อื่น ๆ ระบุ ได้แก่ ลูกค้า	1	.4
รวม	227	93.80
2. ท่านเคยเข้ารับการฝึกอบรมที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ในด้านใดต่อไปนี้		
- ด้านการบริหารจัดการ	37	15.3
- ด้านการตลาด	48	19.8
- ด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	46	19
- ด้านการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิต	16	6.6
- ด้านการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ	32	13.2
รวม	179	73.96

จากตารางที่ 4.6 ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต) เกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ที่ใช้ในการทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสา พบว่า ความรู้ที่สมาชิกใช้ทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นการฝึกฝนและแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม ร้อยละ 30.6 รองลงมา คือ มาจากนายจ้างหรือผู้ประกอบการที่สังกัดอยู่ ร้อยละ 20.2 และพัฒนาด้วยตนเอง ร้อยละ 16.1 สำหรับการเข้ารับการฝึกอบรมที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์นั้น สมาชิกส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในด้านด้านการตลาด ร้อยละ 19.8 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ร้อยละ 19 และด้านการบริหารจัดการ ร้อยละ 15.3 ซึ่งในภาพรวมมีฝึกอบรมแล้ว 179 ราย ร้อยละ 73.96

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์(การผลิต) ของกลุ่มอาชีพแม่บ้านชาวชนหัตถกรรมกระดาษสาดงป่าซาง ในภาพรวมแล้วมีการพัฒนาไม่ถึง 20 % ทั้ง 5 ด้าน เนื่องจากการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการผลิตส่วนใหญ่ของชุมชนจะเป็นการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในสมาชิกกลุ่มชุมชนด้วยกันเองเป็นส่วนใหญ่ และกลุ่มเองก็เพิ่งเริ่มมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งก็เกิดมาจากความเข้มแข็งและการ

พึ่งตนเองของสมาชิกกลุ่มเองเป็นประการสำคัญ โดยเฉพาะหน่วยงานของภาครัฐก็เพียงเข้าไปให้การส่งเสริมสนับสนุนในบางส่วนเท่านั้นเอง

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นจริงของผลการดำเนินโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของตำบลมะขูนหวาน

(n = 242)

ผลการดำเนินโครงการฯ	ระดับความเป็นจริง					
	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ
1. มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้	228	94.2	14	5.8	-	-
2. เกิดผลิตภัณฑ์กระดาษสาที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณภาพตรงความต้องการของตลาดมากขึ้น	227	93.8	15	6.2	-	-
3. เกิดผลิตภัณฑ์กระดาษสาในรูปแบบใหม่ๆ	224	92.6	18	7.4	-	-
4. มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการในการผลิตและประกอบการ	224	92.6	18	7.4	-	-
5. เกิดความรู้ใหม่ๆ ในด้านการตลาด	225	93.0	16	6.6	-	-
6. มีการปรับเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ใหม่ๆ ในการทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาในชุมชน	225	93.0	17	7.0	-	-
7. ทำให้ท่านได้รับการฝึกฝนอบรมความรู้ใหม่ๆ โดยภาครัฐหรือสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ	222	91.7	20	8.3	-	-
รวม		92.98		6.95		

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกกลุ่มฯ เกี่ยวกับผลการดำเนินโครงการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (การผลิต) ในแต่ละประเด็นดังนี้

1. ประเด็นมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ และเกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระดาษสาให้ตรงตามความต้องการของตลาด ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.2
2. ประเด็น เกิดผลิตภัณฑ์กระดาษสาที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณภาพตรงความต้องการของตลาดมากขึ้น ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จำนวน 227 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 93.8
3. เกิดผลิตภัณฑ์กระดาษสาในรูปแบบใหม่ๆ และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการในการผลิตและประกอบการ ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จำนวน 224 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 92.6
4. มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการในการผลิตและประกอบการ ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จำนวน 224 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 92.6
5. เกิดความรู้ใหม่ๆ ในด้านการตลาด และมีการปรับเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ใหม่ ๆ ในการทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาในชุมชน ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.0
6. มีการปรับเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ใหม่ๆ ในการทำกระดาษสาและผลิตภัณฑ์กระดาษสาในชุมชนเอง ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่ายู่ในระดับมาก จำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.0
7. ทำให้ได้รับการฝึกอบรมความรู้ใหม่ๆ โดยภาครัฐหรือสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมในระดับมาก จำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.7

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แล้วในภาพรวม พบว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 92.98

4.6 ตอนที่ 6 ปัญหาและอุปสรรค จากการดำเนินโครงการฯ และข้อเสนอแนะ

ปัญหาและอุปสรรค จากการดำเนินโครงการฯ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านแหล่งทุน สมาชิกส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า แหล่งเงินทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ต้องการให้ทางภาครัฐเข้ามาช่วยอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ
2. ด้านด้านการตลาด สมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าตลาดรองรับผลิตภัณฑ์กระชายสาในปัจจุบันยังไม่เพียงพอและราคาอ่อนข้างจะถูก ควรมีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องทั้งด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ ช่วยผลักดันเปิดตลาดโลกให้กว้าง ๆ
3. ด้านการฝึกอบรม สมาชิกส่วนใหญ่ยังไม่มีโอกาสเข้าร่วม เนื่องจากการการจัดฝึกอบรมโดยภาครัฐยังมีน้อยมาก อีกทั้งบางรายการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมได้เฉพาะบางกลุ่ม อีกทั้งวิทยากรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกระชายสาไม่มากพอทำให้สมาชิกไม่ได้รับประโยชน์ในการอบรมเท่าที่ควร
4. ด้านการประชาสัมพันธ์ สมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรเผยแพร่อย่างต่อเนื่องและทุกด้าน ทั้งด้านสื่อสิ่งพิมพ์ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ แผ่นพับ สื่อทางวิทยุ เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกระชายสาน้อยมาก
5. ด้านการคัดสรรหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ สมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารัฐควรดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และอย่ามีเงื่อนไขมาก
6. ด้านการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า และนิทรรศการ OTOP สมาชิกส่วนใหญ่ยังไม่มีโอกาสไปร่วมกิจกรรมนี้ ในขณะที่บางรายที่ไปร่วมแล้วเห็นว่าควรจัดอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ และควรจัดให้ใกล้แหล่งชุมชน
7. ด้านอื่น ๆ ระบุ สมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรพัฒนาหมู่บ้านให้ครบวงจร โดยการทำให้หมู่บ้านท่องเที่ยว และภาครัฐควรเข้ามาให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินโครงการฯตามวัตถุประสงค์ดังนี้

นอกเหนือจากการระบุปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนิน โครงการแล้ว สมาชิกยังระบุสิ่งที่อยากให้ภาครัฐทำ หรือปัญหาที่อยากให้ภาครัฐรับเข้ามาช่วยเหลือหรือแก้ไขมากที่สุด โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ให้การสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนที่เข้าถึงง่ายและดอกเบี้ยต่ำ
2. ให้การสนับสนุนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เพื่อความสะดวกในการเดินทางมาชมผลิตภัณฑ์ เช่น ขยายถนนเข้าหมู่บ้านให้กว้างขึ้น ทำสายไฟให้สูงกว่าเดิม เป็นต้น
3. สนับสนุนโครงการให้ต่อเนื่อง
4. สนับสนุนการส่งออกและผู้ส่งออก

5. การฝึกอบรมการสอนเทคนิคที่สูงขึ้น โดยเน้นการพัฒนาแรงงานฝีมือ และการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ

6. ช่วยดูแลในเรื่องการหารายได้เสริม นอกจากผลิตภัณฑ์กระดาษสา

4.7 ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า “ศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน อยู่ในระดับมาก” ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับศักยภาพด้านการเงิน ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยใช้ค่าสถิติที่ (T-test) ในการทดสอบ โดยกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 กล่าวคือ

ในการพิสูจน์สมมติฐานเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน ของตำบลมะขูนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

H_1 : ศักยภาพด้านการเงิน ของตำบลมะขูนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก หรือ ($\bar{X} = > 2.34$)

H_0 : ศักยภาพด้านการเงิน ของตำบลมะขูนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก หรือ ($\bar{X} = < 2.34$)

ตารางที่ 4.8 ศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชนในตำบลมะขูนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(n = 242)

ศักยภาพ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน	242	2.77	.74	183.59	0.000

จากตารางที่ 4.8 ศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน โดยภาพรวม พบว่า ในการทดสอบค่าเฉลี่ยค่ากลางแล้ว พบว่าสถิติ t (t-test) มีค่าเท่ากับ 183.59 และมีนัยสำคัญทางสถิติ

(Significant) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับความเชื่อมั่น (ระดับนัยสำคัญ) ที่ 0.05 แสดงว่า สักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน ตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก

ดังนั้น จากสมมติฐานการทดสอบที่ว่า “ศักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน ใน ตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก” จากการคำนวณทางสถิติ พบว่ายอมรับ H_1 , ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สักยภาพด้านการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน ในตำบล มะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 1 จึงได้รับการยอมรับ

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า “ศักยภาพด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก” ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับศักยภาพด้านการจัดการ ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการ โดยใช้ค่าสถิติที (T-test) ในการทดสอบ โดยกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 กล่าวคือ

ในการพิสูจน์สมมติฐานเกี่ยวกับศักยภาพด้านการจัดการ ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานทางสถิติไว้ ดังนี้

H_1 : ศักยภาพด้านการจัดการ ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก หรือ ($\bar{X} = > 2.34$)

H_0 : ศักยภาพด้านการจัดการ ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก หรือ ($\bar{X} = < 2.34$)

ตารางที่ 4.9 ศักยภาพด้านการจัดการของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(n = 242)

ศักยภาพ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ศักยภาพด้านการจัดการ	242	2.71	1.82	215.63	0.000

จากตารางที่ 4.9 ศักยภาพด้านการจัดการโดยภาพรวม พบว่า ในการทดสอบค่าเฉลี่ยค่ากลาง แล้ว พบว่า สถิติ t (t-test) มีค่าเท่ากับ 215.63 และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Significant) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมี

ค่าน้อยกว่าระดับ นัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่าศักยภาพด้านการจัดการ ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก

ดังนั้น จากสมมติฐานการทดสอบที่ว่า “ศักยภาพด้านการจัดการ ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก” จากผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ศักยภาพด้านการจัดการของตำบลมะขุนหวาน อำเภอป่าสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการยอมรับ

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า “ศักยภาพด้านการผลิต อยู่ในระดับมาก” ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับศักยภาพด้านการผลิต ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยใช้ค่าสถิติที (T-test) ในการทดสอบ โดยกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 กล่าวคือ

ในการพิสูจน์สมมติฐานเกี่ยวกับศักยภาพด้านการผลิต ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานทางสถิติไว้ ดังนี้

H_1 : ศักยภาพด้านการผลิต ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก หรือ ($\bar{X} = > 2.34$)

H_0 : ศักยภาพด้านการผลิต ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก หรือ ($\bar{X} = < 2.34$)

ตารางที่ 4.10 ศักยภาพด้านการผลิตของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

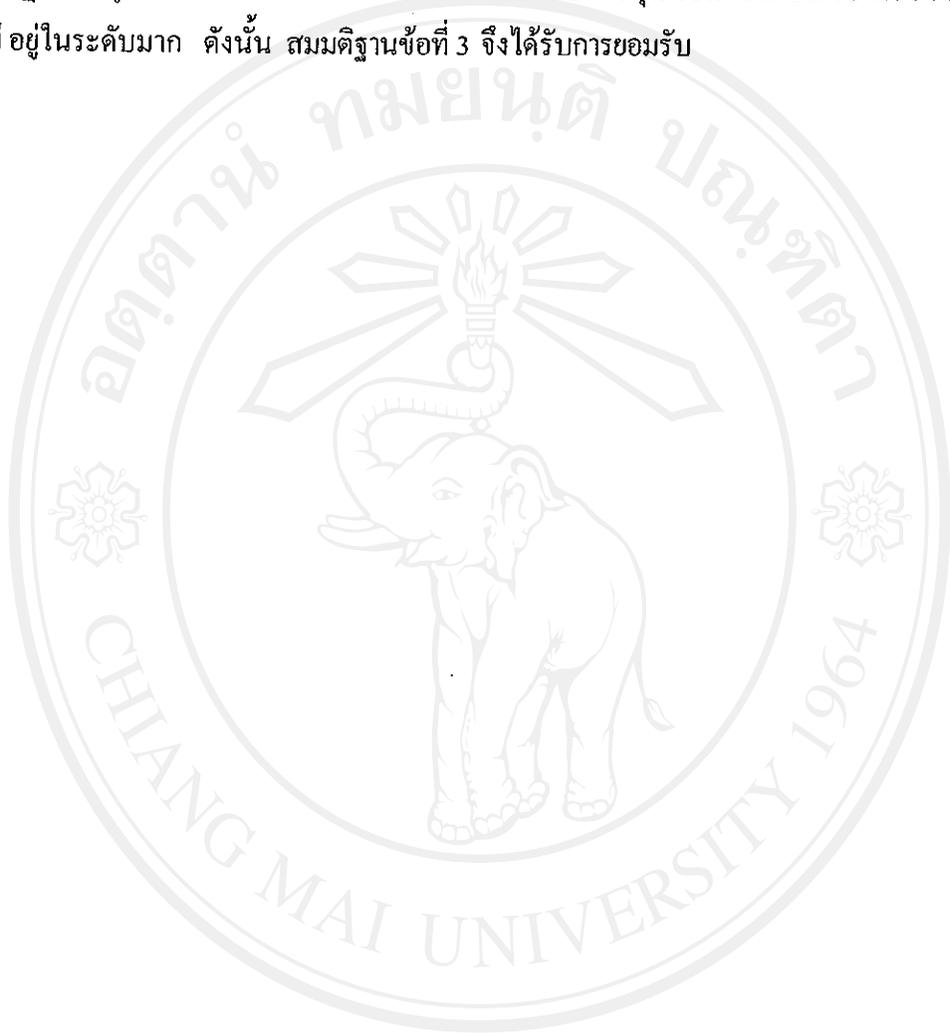
(n = 242)

ศักยภาพ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ศักยภาพด้านการผลิต	242	2.71	1.25	255.19	0.000

จากตารางที่ 4.10 ศักยภาพด้านการผลิตโดยภาพรวม พบว่า ในการทดสอบค่าเฉลี่ยค่ากลางแล้วพบว่า สถิติ t (t-test) มีค่าเท่ากับ 255.19 และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Significant) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับความเชื่อมั่น (ระดับนัยสำคัญ) ที่ 0.05 แสดงว่าศักยภาพด้านการผลิตของ ตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก

ดังนั้น จากสมมติฐานการทดสอบที่ว่า “ศักยภาพด้านการผลิต ของตำบลมะขุนหวาน อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก” จากการคำนวณทางสถิติพบว่า ขอมรับ H_1

ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ศักยภาพด้านการผลิตของตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 3 จึงได้รับการยอมรับ



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved